

esperanto sub

LA SUDA KRUCO

OFICIALA ORGANO DE LA AŬSTRALIA KAJ NOV-ZELANDA ESPERANTO-ASOCIJO

marto - aprilo 2005 • numero 74 | volumo 13 - numero 2

**Adelajdo:
La Somerkursaro de 2005**

ISSN 1039-9380

esperanto sub

LA SUDA KRUCO

OFICIALA ORGANO DE LA AŬSTRALIA KAJ NOV-ZELANDA
ESPERANTO-ASOCIOJ

Numero 74 • Vol 13.2 • Marto–Aprilo 2005

Redaktoro: Donald Broadribb

ELDONADO

Ĉi tiu numero estis preparita de Donald Broadribb, per komputilo iMac, per uzo de la programo Pages, kaj la tiparoj Futura, Onyx kaj Times New Roman.

ABONOJ KAJ PASINTAJ NUMEROJ

Libroservo de AEA

143 Lawson St

Redfern NSW 2016 • Aŭstralio

libroservo@esperanto.org.au

Pasintaj numeroj ankaŭ surrete elŝuteblas el:

<http://www.esperanto.org.au/>

La Suda Kruco estas aŭtomate sendata al ĉiuj membroj de AEA kaj NZEA — pliaj informoj ĉe la lasta paĝo de ĉi tiu eldono.

Esperanto Sub La Suda Kruco

P. O. Box 643

York WA 6302

Aŭstralio

☎ (08) 9641 1937 • 📠 (08) 9641 1134

sudakruco@westnet.com.au

Pri la opinioj aperantaj en ĉi tiu eldonaĵo respondecas la aŭtoroj. Ili ne nepre spegulas la opiniojn aŭ de AEA, aŭ de NZEA.

©2005 AEA & NZEA. Ĉiuj rajtoj rezervitaj.

En Ĉi Tiu Numero

- La 2-a Esperanto-Somerkursaro de AEA p.4
Somerkursaro (*Franciska Toubale*).... p.4
Libroservo, nova honora membro, manko de raporto pri la kongreso p.5
Somerkursaro 2005 (*Ŝandor Horvath*) p.6
Bela T-ĉemizo por vi..... p.7
Somerkursaraj eksperimentoj (*Marcel Leereveld*).....p.8
Ili sukcese provis ĉiujn erarojn (*konkursa novelo de Franciska Toubale*).....p.9
Skribas la legantoj (*Oiver Mazodze*).p.11
Eksteren (*Informas Katja Steele*)..... p.11
Deziras korespondi.....p.12
Zamenhofa festo en Viktorio p.12
Peto de la prezidantop.14
Recenzas la redaktoro..... p.15
Interlinguistics and Esperanto Studies: Paths to the Scholarly Literature
La kastelo de vitro
The Hidden Perverse Effects of the Current System of International Communication
Filmorecenzas: “La pasiono de la kristo” (*Tony Peterson*)..... p.17
Korektoj..... p.18
For the Beginner (the use of -n) (*Donald Broadribb*)..... p.19
Pri nia “Konkursa nefacila” p.20
Interrete.....p.20
Radio 3ZZZ.....p.23
Ankaŭ nia historio: Katja Steele intervjuas Terry Manley-n p.23
Odlo Bokserp.....p.25
AEA financa raporto ĝis 30 junio 2004 p.26

LA 20A ESPERANTO-SOMERKURSARO DE A.E.A.

La Somerkursaro estis eĉ tre sukcesa, se oni pretervidas kelkajn etajn aferojn, kiuj fakte ne koncernas la organizan komitaton, sed la estrojn de Kolegio Linkolno. Ekzemple ili ne sufiĉe fidis nin, la organizantojn. Ni ne estis — laŭ ili — sufiĉe fidindaj por havi ŝlosilojn al la multaj diversaj konstruaĵoj en la somerlernejo. Estis tro malfacile eniri ien ajn sen ŝlosilo. Sed feliĉe Katja kaj Trevor estas fidindaspektaj, kaj ili havis ŝlosilojn, kiujn ili bonkore kaj volonte pruntedonis al ni, kiam ni ilin bezonis. Tamen ni iom post iom, kaj sufiĉe baldaŭ lernis malfermentadi la pordojn per matoj kaj rubuoj.

La dignaj somerlernejestroj rompis ankaŭ la kontrakton. Ekzemple ni luis la kapelon, kiu estis eĉ tre taŭga loko por la Libroservo. Sed kio vere okazis? Kiam ni alvenis ni vidis, ke tri viroj kun martel-egoj estis malkonstruantaj la kapelon. Polvo kaj malbonodoro estis ĉie, kaj tial mankis unu ĉambro promesita al ni. Ŝajnas ke la somerlernejestroj kaptis la okazon elspezi nian monon por renovigi sian kapelon, ĉar la lastan tagon de la Somerkursaro ĝi estis finriparita. Oni donis kompanse al ni la finan parton de la manĝejo, kie ni povis sidi ĉirkaŭ longa tablo. Tiun parton ni uzadis por la Forumo. Ŝajnas ke tiu Forumo estis eĉ tre sukcesa, kvankam ĝi estis nur unu-foja eksperimento. Okazis dum ĝi dudek malsamaj paroladoj. Unu el la paroladoj meritas apartan mencion. Temas pri tiu de nia juna amiko, Ĵejmzo McInnerney, kiu post nur du jaroj da esperantostudado paroladis pri la maniero de parolado preferata de la junularo. Malgranda sukceso, la Forumo estis iomete riska, ĉar ĝi forprenis de lecionoj tiujn, kiuj interesiĝis

pri la temo diskutota en la Forumo. Se en venontaj Somerkursaroj oni havos Forumojn, ili estu prefere dum la posttagmezoj, kiam estos finitaj la lecionoj. Tio signifas do, ke oni ne povos havi tiom da ekskursetoj, kiom ni vere havis ĉi tiun fojon, sed kvankam nia Somerkursaro povas fieri pri siaj junaj partumantoj, ni tamen devas konsideri ankaŭ la dezirojn de niaj malpli junaj simpatiantoj kaj membroj!

Okazis sukcesa ekskurso al la Montaro Adelajda sabaton la 15an de januaro. Mi parolis kun multaj partumintoj. Io alia, ankaŭ nova eksperimento menciinda estas la tre sukcesa Esperanto-Klubo, en kiu oni preskaŭ neniam parolis la anglan. Tie Katarina bonvenigis ne nur la komencantojn, sed ankaŭ ĉiujn aliajn, el kiuj multaj spertuloj. Ni sidis ĉirkaŭ tabletoj ornamitaj per brulantaj kandeloj. Kiam mi ĉeestis okazis komuna kantado aŭ pup-teatraĵeto. Ĉio estis tre plaĉe kaj amike organizita!

Dum la posttagmezoj ekzercis sin je kantado granda grupo da kantemuloj. Ili distris nin kelkajn vesperojn, kaj ĉiuj ĝuis tion.

Okazis kompreneble ankaŭ kant-kaj dramkonkurso inter la diversaj ŝtatoj aŭstraliaj. Ni gratulas al la gajnintoj, ne gravas kiuj ili estas, ĉar gravas nur, ke ni ĉiuj ekzercis nin pri nia lingvo kaj ĝuis la Somerkursaron!

[El *Tamen Plu*]

SOMERKURSARO 2005

DE FRANCISKA TOUBALE

Ĉeestis la 20an somerkursaron en Adelajdo inter sep- kaj ok-deko da esperantistoj, el ĉiuj aŭstraliaj ŝtatoj escepte de la Norda Teritorio, kiuj ĉiumatene dividis sin inter la klasoj: de Oliver Mazodze el Zimbabvo kaj Trevor Steele por la progresintoj, kaj de Sabine Trenner kaj Franciska Toubale por la komencantoj kaj progresantoj, dum Penny Vos Pym zorgis pri la tri plej junaj infanoj el la somerkursaro.

Estis bone vidi dek sep komencantojn kaj dudek sep entuziasmulojn en la dua nivelo je la unua mateno, sed iom post iom ĉiu trovis por si la plej taŭgan klason.

Dankon al Saani Bennetts, kiu instigis instruistojn el Okcidenta Aŭstralio al lernado de Esperanto, kun la celo instrui ĝin poste en siaj klasoj. Pro tio ke ili ricevis stipendion, ili tre serioze studis kaj strebis paroli kaj dum la manĝoj kaj dum la ekskursoj, stimule la kunlernantojn per sia vikleco. Krom la eksterlandaj instruistoj, la ĉeesto de tri aliaj fremdlandanoj (Claude el Francujo, Viola kaj Mako el Japanujo) kreis la ĝustan etoson por ke esperanto estu uzata laŭ la Zamenhofa intenco, tio estas inter homoj de malsamaj deveno kaj lingvo. Tiel Adelajdo fariĝis nefavora tereno por krokodiloj.

Krom la kutimaj aktivadoj aldoniĝis forumo kadre de kiu iu ajn povis prezenti ŝatatan temon. La kursanoj pozitive reagis al tiu ero. Estis pritrakitaj tre diversaj temoj.

La vespera klubo estis bona loko por iom ripozi post la vespemanĝo, kantante kaj trinkante kune je kandellumo.

Dank' al la diligenteco de Katja Steele aperis kvar numeroj de la somerkursara gazeto *Plu, Plu, Plu* en kiu la kursanoj povis sin libere esprimi kaj disvastigi siajn fotojn.

La plej kuraĝaj ne hezitis trapasi ekzamenojn sub la gvidado de Marcel Leereveld. Apartan gratulon al James McNerney, juna adelajdano, kiu sukcese trapasis la mezan nivelon.

La vigla etoso de la bankedo estis kaŭzita ne nur de la aŭkcio favore al Zimbabvo kaj Hindio, sed ankaŭ de la ĝojo esti kune en amika rondo.

La tuta aranĝo estis certe tre bone preparita de teamo de pli ol dek homoj, kiuj proponis riĉan programon, tiom diversan kiom la personecoj de ĝiaj membroj. Tio kaj la ĝenerale alta nivelo en la uzo de esperanto iom mirigis la eksterlandajn ĉeestantojn. Ni esperu ke estonte ni ree kapablos organizi efikan kaj amikecan somerkursaron, kun kaj seriozaj kaj amuzaj flankoj.

LA ESPERANTO-FORUMO

Dudek prelegoj/prezentadoj/diskutoj:

Centjariĝo de Esperanto en Aŭstralio (Terry Manley),

Ĉu Esperanto progresis en Aŭstralio dum la lastaj 100 jaroj? (Marcel Leereveld),

La Cseh-metodo kaj la Internacia Esperanto-Instituto en Hago (Katja Steele),

Normandio (Claude Ferrand)

Historio de UEA (Trevor Steele)

Malnovaj rozoj (Margaret Furness)

Mondo nur angla-lingva (Sandor Horvath)

La renaskiĝo de la maoria lingvo (Bradley McDonald)

La danĝero de viandomanĝado (Bob Felby)

Ĉu esperantistoj traktas esperanton nur kiel ludajon? (Marcel Leereveld)

Energio — Novaj pensmanieroj pri la uzado de energio (Anthony Gaskin)

Morto-Fino—filozofia Disputo pri morteco kaj fineco (Pasterĉjo)

Vojo el konfliktoj (Sabine Trenner)

Gestolingvoj - Multaj pensas ke surduloj uzas la saman lingvon tra la mondo. (Miranda Lutz),

Esperanto-agado en Indonezio. Kion ni faros en 2005? (Diano Lukes),

Papertranĉado — Venu kaj lernu tiun ĉinan arton (John Abood),

Aruba – kie ĝi diable estas? (Indrani Beharry Lall),

Ĉu ni bezonas “junostilon” por junuloj en Esperanto? (James McInerney),

Mia vivo kun blinda edzo (Katherina Taggart),

Nova militarismo en Japanio (Viola Ando)

La diskuto ĉu la forumo devis okazi ne dum la matena instruada tempo verŝajne daŭros “ĝis la bovinoj venos hejmen”¹.

[Komento de Ŝandor Horvath] □

LIBROSERVO

Por mendi librojn kaj por aboni gazetojn, sendu, kiel antaŭe, viajn dezirojn al:

Libroservo de AEA
c/- 143 Lawson St
Redfern, NSW 2046

aŭ rete: libroservo@ans.com.au

La libroservisto por 2005 estas S-ino Nicole Else, kiu estas vokebla per la telefonnumero (02) 9319 4775, sed nur merkrede inter 10atm kaj 12-tagmeze.

NOVA HONORA DUMVIVA MEMBRO DE AEA

Dum la jarkunveno la estaro kaj membraro elektis Profesoron Robbie Robertson kiel honoran dumvivan membron de AEA por rekoni lian laboron. Robbie estis prezidanto dum ok jaroj: 1972-1980.

[Laŭ *Telopeco*]

MANKAS KONGRES-/KUNVEN-INFORMOJ

Ĉar neniu raporto pri la kongres/jarkunveno atingis nin antaŭ la limdato. Espereble os-e.

¹ Anglalingva esprimo = eterne

SOMERKURSARO 2005: STIPENDIO KLUBO, FORUMO

DE SANDOR HORVATH

La 20-a somerkursaro venis kaj pasis. Jen miaj pensoj pri ĝi. Kiel unu el la organizantoj mi ne povas taksi ĝin “neŭtrale”, ĉar mi konscias pri kio ni ne sukcesis kaj samtempe ne estas tiel facile laŭdi sin mem. Mi ankaŭ komprenas ke la vidpunkto de ‘simpla’ partoprenanto estas tute alia.

La alveno de Katja kaj Trevor Steele en Septembro certe injektis novan energion kaj ideojn en la preparado de la kursaro. Ni esperas ke ili restos en Adelajdo por kelkaj jaroj.

Post longa diskuto, ni decidis inviti instruistojn el “malriĉaj” landoj, kvankam tio estas multe pli da laboro kaj signifas pli da elspezoj. Ni sukcesis kun Oliver el Zimbabvo, sed la vizpeto de Volodimir el Ukrainio estis rifuzita dufoje,... per la sama rifuzletero. Ŝajnas ke oni sendas tiun leteron al (preskaŭ) ĉiuj.

Tamen estis alia memorigo pri kiel privilegiitaj ni, en la okcidentaj landoj, estas, kaj ke la esperanto-mondo nur spegulas la ‘realan’. Kelkaj homoj opiniis ke ne valoras inviti eksterlandanajn

Teatraĵo: Claude Ferrand,
Viola Ando, Oliver Mazodze

Merradean Petit kaj Oliver Mazodze

instruistojn ... la eksterlandanoj kostas multe kaj ili kutime ne invitas unu el ni por instrui en aliaj landoj. Tamen, tiuj eksterlandanoj aldonas multe da koloro kaj internacieco al la kursaro. Kaj Oliver kaj Sabine certe faris ĝustetion.

La organizantoj de venontaj kursaroj devas decidi kiel solvi tiun ĉiujaran problemon.

Ni klopodis enkonduki novajn programerojn kaj mi pensas ke ni pli aŭ malpli sukcesis.

La Esperanto Klubo, kie precipe komencantoj povis kunveni kaj ĝui malstreĉan etoson.

Mi nur bedaŭras ke aliaj ŝtatoj (inkluzive de nia) ne sukcesis allogi instruistojn.

Kompreneble ni havis pli grandajn planojn: starigi junularan forumon, havi malferman tagon por la ĝenerala publiko, okazigi ekspozicion en la urb-domo, havi pli da kontaktoj kun la amaskomunikiloj, ...sed ni faris kion ni povis.

Krom la tutgaja ekskurso, ĉiuj ekskursoj estis senpagaj kaj ni bone uzis la interesojn de niaj lokaj membroj: komuna

ĝardeno, komuna domo, marborda promenado.

Preskaŭ ĉiuj komentoj de la partoprenantoj estis pozitivaj. Bonŝancon al Penny, Paŭlo kaj iliaj amikoj pri la organizado de nia venonta kongreso/lernejo en Mirimbula en Januaro 2006. Subtenu ilin

dum la preparado kaj venu!

Alia pinto estis la aŭkcio dum la bankedo. Ni gajnis pli ol \$800 por la esperanto-movado en Zimbabvo kaj Hindio. Entute ni elspezis \$5000 pli ol ni enspezis. □

BELA T-ĈEMIZO POR VI

La surfote videblaj Cathy kaj Brendan el Adelajdo surhavas esperante verdan T-emizon, produktitan precipe por la partoprenantoj de la 20-a Aŭstralia Esperanto-Somerkursaro. Kelkaj el la ĉemizoj ankoraŭ haveblas — en grandecoj S, M, L, XL. Se vi ŝatus

iun el ili havi, bonvolu kontakti Indrani Beharry-Lall La prezo estas \$15 + la sendokostoj. Preferata estas pago per ĉeko, adresita al S.A. Esperanto Society. Sugesto: la komunaj mendoj ekz. klubaj ŝparas en la sendokostoj. Adreso:

indrani_BL@hotmail.com, tel. +61 8 8268 4021.

La Somerkursanaro

SOMERKURSARAJ EKSPERIMENTOJ

LAŬ INFORMOJ DE MARCEL LEEREVELT

La ĵusa adelajda somerkursaro estis refoje granda sukceso, kiel vi legos en aliaj raportoj en *ESK*. Ĝia formo estis tamen iom malsama ol pasintaj kursaroj, pro kelkaj eksperimentoj pri la uzo de la tempo havebla. Ni devos serioze diskuti ĉi tiun novaĵon, por daŭre plibonigi niajn somerkursarojn.

La unua estis la enkondukiĝo de la Forumo. Ĝi okazis ĉiutage dum la dua parto de la mateno, do dum samtempe okazis ĉiunivelaj klasoj. La partoprenantoj, kvankam ĉiutage nesamaj, do ne ĉeestis tiujn klasojn de niveloj 3 kaj 4, kiuj kelkfoje duoniĝis. La enhavoj de la Forumoj estis ĉiam tre interesaj kaj kreis viglajn diskutojn. Pro tio ni povas diri, ke ili estis sukceso. Sed la fakto, ke ili tiam fortiris ĉiutage alian grupeton de klasanoj el niveloj 3 kaj 4, estas nekontentiga. Pluraj kursaranoj do proponis, ke estonte la Forumo okazu posttagmeze.

La dua “eksperimento” estis organizi ĉiun posttagmezon ekskurson. En antaŭaj kursaroj ni havis nur unu aŭ du, sed nun subite preskaŭ dek. La efiko estis forta: la ekskursoj eltiradis gesamideanojn el regulaj lecionoj kiaj la ekzamenopreparoj. Samtempe mankis la riĉa varieco de antaŭaj posttagmezaj elektoj kiaj ludoj, krececa verkado, individua helpo al komencantoj, ktp. Ĉi tiuj normale estas multe pli lingvintensaj ol la ekskursoj, sed la partoprenantoj evidente preferas uzian organizon ankaŭ kiel turisman agentejon. Tamen estas konsilinda, ne tiom tro-

igi la kvanton de ekskursoj en la estonteco; eble ĉiun duan tagon. Aŭ eĉ malpli, se la Forumo okazos posttagmeze, kiel verŝajnas.

La tria novaĵo estis la starigo de “Esperanto-Klubo” en la vesperoj, parte samtempe kun la normalaj aranĝoj kutime tute en esperanto. La tialo estis, ke oni timis ke la komencantoj kaj infanoj kaj malfortuloj ne povas toleri la tutan tempon aŭdi nur esperanton ne sufiĉe ĝin komprenante, kaj pro tio bezonas “pli facilajn” aranĝojn. La organizantoj devis malgravigi ĉi tiun eksperimenton, ĉar ili forgesis enmeti en la posttagmezon la ekzamenopreparojn por la Baza, kiuj tial devis okazi de la sepa ĝis la oka (tro mallonge!), antaŭigante la komencohoron por la vesperaj aranĝoj al la oka horo. Cetere neniu el la komencantoj plendis pri iu suferado aŭdante tro da esperanto, do verŝajne ĉi lasta eksperimento ne daŭrigindas. Aŭ de la sepa ĝis la oka ni povos organizi interparoladojn inter komencantoj kaj spertuloj, do kiel specon de daŭrigo de la matenaj klasoj sed ne strukturitaj kaj pri certaj temoj proponataj de la komencantoj.

EN LA SOMERLERNEJO

partoprenis 72 plenkreskuloj kaj 8 infanoj. El eksterlande venis 5 personoj: Oliver Mazodze (Zimbabvo), Sabine Trenner (Germanio), Claude Ferland (Francio).

Bradley McDonald kaj Benita McDonald (Novzelando)

[Laŭ *Teloqueo*]

ILI SUKCESE PROVIS ĈIUJN ERAROJN

ŜERCA RAKONTO DE FRANCISKA TOUBALE

(Rakonto premiita en la “Nefacila Konkurso” 2004)

Elie kaj Kirie naskiĝis preskaŭ samtempe sur fora, fora planedo, la *Rozkolera Aŭroro*. Ĝi tiel nomiĝis pro unu el ties praloĝantoj, kiu eniris la mondon neatendite ĝuste iun aŭroron, moviĝante kaj kriante kiel nur teranoj povas fari. Lia vizaĝo anstataŭ ruĝiĝi, konservis sian mildan rozkoloron, malgraŭ tiom da ekscitiĝo. Fakte ĉio sur tiu planedo estas milda: la klimato, la manĝaĵoj, la konduto de la Aŭroranoj. Pro tio la vivo en Aŭroro estas antaŭvidebla kaj kvieta.

Kiam Elie kaj Kirie fariĝis adoleskaj, kreskis en ili emo je aventuro. Iamaniere ili konsciis ke devas ekzisti alia mondo ne tiom trankvila, pli alloga. Ĉu la eksterordinare malica patrino de Kirie helpos ilin? Alveninte la verandon, ili vidis ŝin, kiu trankvile *rastis la karoton por la barĉo*, kantante aŭroran melodion por ritmi la monotonan movon de la rastilo Estus krimo ŝin interrompi: la karota barĉo estas la oficiala ĉiutaga donaco al la dio Oogedo, la protektanto de Aŭroro.

“Ah, kompreneble, al la templo!!” ekkriis samtempe Elie kaj Kirie. Ili tuj kuris al la altebenaĵo de kie eblas trarigardi la tutan planedon. Tie sidas tage kaj nokte Kebralto, la interpretisto de la signoj. La du amikoj ekkaŭris en la ombro de iu roko kaj atendis.

“Desubantaŭ, kunpostpersenje, interalensurpro...” psalmis la dIvenisto, dum Elie kaj Kirie estis rigardantaj unu la alian kun iom da senpacieneco.

“Mi komprenas kial neniu deziras

labori kun li” flustris Elie

“Jes, mia patro diris al mi ke Kebralto estis sendita sur tiun pinton ĉar li *havis kutimon esprimi sin per longaj, multvortaj, bizaraj prepozicioj*. Tio tiom timigis la bestojn ke la inoj ne plu povis produkti lakton por siaj idoj. Post kunveno de la maljunuloj.....Ahhh!”

Kirie ne povis fini sian rakonton. *Certe lia parolo estis kurba kaj konvinka*, sed li forgesis ke nur aludi al tiu neglora epizodo, eĉ per *simplaj kaj apelitaj literoj*, kaŭzas katastrofon. Forta kirlovento forpuŝis lin, suprenblovante tiom da polvo ke kompatinda Kirie malaperis el la vido de Elie, kiu daŭre meditis pri la *interuladaj pretendoj* de Kebralto kaj ne konsciis ke granda danĝero trafis ŝian kunulon.

Kirie provis lukti, fariĝis kiel eble plej peza, etendis la manojn en la espero trovi ion al kiu li povus sin alkroĉi. Vane. Kvankam *fiere spiris la bruto de la venkinto*, lia rapida vertiĝodona vojaĝo tra la steloj kaj nuboj kondukis lin sur pecon da grundo konsistanta el griza ŝtono, kiun li neniam antaŭe vidis. Plie ĝi estis tiom ebena ke li ne povis kredi siajn okulojn Kiel li povus scii ke li surteriĝis meze de Viktoria bazaro, jes en la koro de Melburno, li, kiu neniam antaŭe vidis ion ajn kiu similas al la inventaĵoj de la teranoj? Antaŭ ol li povis tuŝi tiun grundon, li subite ŝetis siajn membrojn super siajn kvar aŭdotruojn pro apuda forta teda bizara bruo, kiu preskaŭ frenezis lin. Tiam li rimarkis malhelan tubon, taŭgan lokon

por sin kaŝi, kaj tuj ĝin eniris. Kaj tuj ĉesis la bruo. Fakte li eniris diĝeriduon, trovis la lokon komforta, kaj endormiĝis.

Kion fari per silenta muzikinstrumento? Charley malrapide ekstaris kaj kun la diĝeriduo sub la brako, iris al trinkejo, pensante ke tio estas signo por biero-tempo. Poste li konsideros la problemon. Estis ankoraŭ tro frue por renkonti la kutimulojn, do li elektis eksteran tablon en fora angulo, pacan rifuĝejon.

“Ĉu ekflamigi cigaredon nun? Vespre dum koncerto haŝiŝo bone efikas, sed tie en bruo kaj varmeco... kaj mi devas plu ludi, se mi ne deziras perdi la lokon,” pensis Charley. ...

La muzikisto komencis skui sian muzikilon. John, kiu kutime ludas gitaron en la ĉirkaŭaĵo, vidis oportunon provi la deziregitan instrumenton, plie kun la konsililoj de spertulo. Li proponis sian helpon. Per bastono, li puŝis eksteren la blokaĵon kaj blovis kiel eble plej forte tiel ke Kirie trovis sin ree sur la asfalto. Ne pensu ke la muzikistoj estis senkoraj homoj. Ili regule kaj serioze tie ludis por akiri iom da mono. Ili sciis ke la konkurado sabate estas severa. *Ilin ege timiĝis neatendita blago* kaj post kvietigo, ili rekomencis plezurigi la pasantojn per sia arto.

Kirie ne tre ŝatis la brutalan surasfaltiĝon. Kvankam neniu parto de li rompeblas ĉar la aŭroranoj ne havas ostojn kiel la teranoj (ili pli proksimas al la fiŝoj) liaj muskoloj suferis. *Elspezinte lastan doloron, li ĉagreniĝis kaj ekskuiĝis laŭ la aŭroramano* per esprimi sian malĝojon.

Helen, dujara knabino, kiu enuis, atendante dum la patrino senfine babilis kun de ŝi nekonata viro, rimarkis tiun skuaĵon. *Per mola karesema bateto*, ŝi provis ekamikiĝi. Ŝi metis la fingrojn en la multenombrajn aperturojn de Kirie, es-

plorante lin kun delekto kaj demandante sin ĉu *ĉi tiu bazara bubo bezonis riparon*. Ŝi dividis sian manĝon kun li kiel lasta gesto de nobleco. Lin ege ĝojigis ŝia salato sur la strato. Dume la plenkreskuloj daŭrigis sian diskuton pri la laborkondiĉoj. Sabato estas feritago, tamen spirite ili ne forlasis la oficejon:

“*La estro volonte simulis ajnan bonan iniciaton de la kunlaborantoj*, sendube pro tio la kompanio estas modelo de demokratio”, diris li.

“Ne forgesu ke *lia granda liberkapablo estis mirinda por la kunlaborantoj*”, ŝi intermetis.

“Tamen *lia eta filio estis trista*. Estas konsilinde dungi internaciajn spertulojn kaj perantojn En moderna entrepreno *sango de la prezidento* ne devas okazi.” li aldonis

Tiam la okuloj de la patrino fiksiĝis al la malproksimo, ŝia buŝo prenis la formon de O, sed nenion eligis. Scivoligite, la viro demandis:

“Kio okazas al vi?”

“Mia edzo, mia edzo fariĝis senhara, senbarba. La razisto forrabis lian barbon. Li malsukcese vetis. Li aspektas terure. Ni estas perditaj.”

Ŝi prenis la manon de Helen, kuris al la aŭtomobilo kaj ekveturis kiel bankarmilatakiŝto for de la urbo. En sekundo ŝi decidis forgesi sian ĝis nun burĝan vivon kaj eskapi en la naturon kaj savi sin kaj sian filineton

Helen sciante ke Kirie sekure ripozis je la fundo de sia poŝo sentis ke ŝi nun povis postvivi ion ajn. Kirie ne povis resti trankvila. Li ofte deliris ŝin vidi. En la fundo de lia koro estis la timo: ĉu ili kune sukcesos atingi Rozkoleran Aŭroron? □

• skribas la legantoj

De Oliver Mazodze:

Adelajdo, la 22-an de januaro, 2005.

Dum la 20-a Aŭstralia Esperanto-somerkursaro (AESK), mi rimarkis, ke la Aŭstralia esperantistaro ĝenerale tre entuziasmas pri la internacia helplingvo. Konstituigas la esperantistaron plejmulte plenkreskuloj, male al la zimbabva esperantistaro, kiun konstituigas ĉefe gejunuloj, grandparte lernantaj en lernejoj aŭ universitatoj.

Miaopinie, dezirindas, ke estu pli da gejunuloj en la movado, ĉar estas la gejunuloj, kiuj ĝin daŭrigos. (Komprenoble,

la pli aĝaj plenkreskuloj, kiuj verŝajne laboras, kapablas pagi kotizojn aŭ fari financajn kontribuojn al la movado, kion ne kapablas fari la gejunuloj, ankoraŭ lernantoj).

La esperantistoj aŭstraliaj, kiujn mi renkontis dum la 20-a AESK, estas ege afablaj, amikecaj kaj gastigemaj; ili ne nur scipovas nian karan helplingvon, sed ĝin fakte uzas por efektiviĝi fratecon kaj amikecon inter la popoloj, kio, mi kredas, estas efika plenumo de unu el la celoj/revoj de la iniciatinto de nia lingvo. Mi sincere gratulas al AEA kaj la tuta aŭstralia esperanto-komunumo. □

EKSTEREN

INFORMAS KATJA STEELE

La 20-a Aŭstralia Esperanto-Somerkursaro donis signifan kialon por provi informi pri esperanto la neesperantan publikon.

La plej frua informo pri esperanto estis la intervjuo kun Trevor en la antaŭtagmeza “Ray Fewings Show” en Radio 5DN ankoraŭ pasintdecembre. Ĝi ŝuldiĝis al la laboro de Bob Felby.

La 7-an de januaro Sandor Horvath aranĝis intervjuon ĉe Radio Adelaide. La matenan konversacion en la studio partoprenis krom Sandor ankaŭ Trevor Steele kaj Oliver Mazodze el Zimbabvo.

Margaret Furness sendis informojn al kelkaj ĵurnaloj kaj programoj, sed ne venis reago. Tamen, surprize, ŝi mem ricevis frumatenan telefonvokon de la “891 ABC- radio” kaj estis intervjuita, komprenoble pri Esperanto.

La loka *The Advertiser* sendis sian fotiston al la kursaro, sed neniu venis por fari intervjuon. La mankon propramaniere solvis unu el la adelajdaj partoprenantinoj de la kursaro: Gloria Bristow. Ŝi mem skribis leteron por la leterkesto de la ĵurnalo kiu, sub titolo: “Esperanto, the language of the world”, aperis la 28-an de januaro.

• deziras korespondi

Komputilisto en komerca entrepreno ŝatus korespondi pri kulturo kaj ĝenerale pri la vivo en Aŭstralio:

Evis Rodriguez Bory, 15 Norte % 5 y 6 Oeste, Edific: 26. Apto: 162 B. Rato Caribe. C.P: 95200, Guantanamo, Kubo.

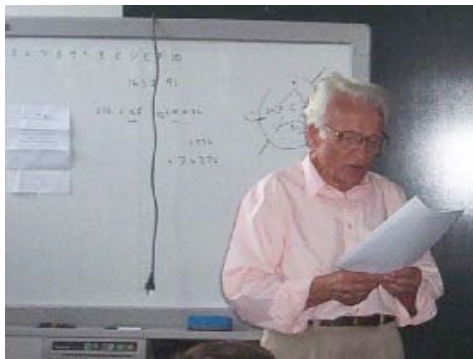
ZAMENHOFA FESTO EN VIKTORIO

RAPORTAS FRANCISKA TOUBALE

La Esperanto-Federacio de Viktorio festis la naskiĝtagon de Zamenhof sabaton la 11an de decembro 2004. Dank' al la klopodoj de Henry Broadbent la kunvenĉambro de la biblioteko Carlton fariĝis nia kunvenloko.

Babilante, ni unue kune gustumis la bonajn manĝaĵojn kaj trinkaĵojn alportitajn de ĉiu ĉeestanto.

Poste ni aŭskultis la festparoladon de Svetislav Kanaĉki, kiu malkovris por ni la strangajn situaciojn, en kiujn esperanto metis lin: ekzemple kiam li devis trovi la lokon en

Svetislav Kanaĉki parolas

Bernie Heinze, Marcel Leereveld, kaj Franciska Toubale prezentas "La elekton" de Trevor Holton. — Fotis John Adams

Gipslando, kie vivas longaj vermoj, por kontentigi scienciston venintan en Aŭstralion por ĉeesti kongreson pri sia fako — marvermoj.

Ŝajnas ke la zamenhofa festo estas la ideala okazo por cerbumigi la viktorianojn. Tion faris Trevor Holton per kvizo pri ĝeneralaj geografiaj konoj, bona stimulo por la esperantistoj kiuj kutime estas vojaĝemuloj. Pli malfacile estis kompreni la sencon de la enigmaj ciferoj elpensitaj de Henry kiuj ĉirkaŭis la verdan stelon sur la kuko bakita de Betty Broadbent. Ili rilatis al la vivo de Za-

menhof kaj kelkaj leĝaj ŝanĝoj koncerne la judojn tiam. Sed mi ne certas, ĉar la matematika kono malantaŭ tio superas min. La gajninto de ĉiu kvizo ricevis ekzempleron de la libro ĵus eldonita de SAT *Vivbruligita*, kiu atentigas la homojn pri la graveco de honorkrimoj.

La teatraĵeto “La elekto”, satiro pri la antaŭnelonga voĉdono, verkita de Trevor Holton, estis prezentita kiel vivigita legado.

Kantado sub la gvido de Suzanne Holton kun akompano de Alan Bishop per gitaro fermis la vesperon.

Estis bone vidi kelkajn vizaĝojn almenaŭ unufoje en la jaro, aŭ malkovri no-

vajn vizaĝojn. Tamen mi bedaŭras ke dum la Zamenhofa festo, je mia alveno en Melburno antaŭ dek jaroj, venis preskaŭ kvindek homoj, nun ĝi arigas apenaŭ dudekon. Tio en urbo de tri milionoj kaj duono da loĝantoj!

En novembro 3ZZZ havis vizitantojn el Toronto en Kanado: Alica kaj Tom Kazimirowski. Ili restis en Melburno tri tagojn, kaj ni invitis ili al la tagmanĝo antaŭ la komenco de 3ZZZ-esperanto-programo. Ni aranĝis ke venu ankaŭ komencantoj, por ke ili havu por la unua fojo oportunon renkonti eksterlandajn esperantistojn.

[Raportis Svetislav Kanaĉki]

🦋 por ridigi vin 🦋

Interparolo

“Vi nur tiam estas al mi afabla, kiam vi bezonas monon!”

“Sed, karulo, mi ja ĉiam estas afabla al vi...”

“Bedaŭrinde!”

Moderna miraklo

“Admirindan aferon mi vidis hodiaŭ! La antaŭa parto serpento, la malantaŭa krokodilo!”

“Neeblaĵo! Kie vi estis, ĉu en la akvario?”

“Ne! En ŝuvendejo!”

Vivbazo

“Diru al mi, Johano, el kio vi vivas, ĉar vi ja tute ne havas ian profesion?”

“Se mi bone pripensas, ankoraŭ ĉiam el tiu florpoto, kiu dum la printempo falis sur mian kapon.”

Superflua

“Mi volas aĉeti trinkvazon por mia hundo.”

“Bonvolu, sinjorino! Jen tre taŭga plado! Eĉ la surskribo staras sur ĝi: “La trinkilo de la hundeto”, por ke hazarde oni ne uzu ĝin por alia celo.”

“La surskribo estas superflua. Mia edzo neniam trinkas akvon, kaj mia hundo ne povas legi.”

[El *La ondo de esperanto*]

PETO DE LA PREZIDANTO

Eĉ en esperanto-asocioj estas malfacila por la homoj, esti ĉiam objektiviĝaj, ne-emociemaj, kaj si-ofereblaj. Eĉ ĉe ni ni renkontas aliancetojn pro simpatioj neniel rilatantaj al esperanto, kaj membrojn kaj grupetojn de membroj kiuj, konscie aŭ ne, de tempo al tempo forgesas agi por la bonfarto de nia Asocio pro propraj ideoj subjektivaj. Ni renkontas individuajn membrojn kiuj nekonscie ofendas, kaj aliajn kiuj sentas sin, ĝuste aŭ ne, ofenditaj de aliaj membroj. Kelkaj el la lastaj eksigigas el AEA, aŭ ne plu same aktivis kiel antaŭe. En nia aŭstralia kulturo ni penas forte subpremi la publikigojn de tiaj malagrablaj, eĉ kelkfoje malsanaj, situacioj. Se temas pri lingvismaj malakordoj, ni ne hezitas akre ataki aliiies opiniojn, ĉar kompreneble ni ne celas ofendi la personon (kiun ni ofte samtempe tre ŝatas), nur la opiniojn (vidu multajn tiajn “ofendojn” en *ESK!*). Sed se temas pri opinimalakordoj pro persona karaktereco, ni emas ŝajngi ke ni estas superhomoj kaj neniam havantaj konfliktojn. Eble pli utilus, se ni estus pli malfermaj kaj honestaj pri tiuj subjektivaj malakordoj, ĉar laŭ

mia sperto en AEA (dum preskaŭ duona jarcento) la kaŝitaj malamikaĵoj ne foriras kaj ofte eĉ pliiĝas. Kaj mi ne troigas: ankaŭ mi mem ricevis mian porcion de malsimpatiado (ĵaluzo?) de valoraj kaj regemaj membroj. Aliflanke mi havis la ŝancon kaj devon kaj sukceson, kiel prezidanto de AEA en 1965, interpacigi, por AEA laboregantajn, membrojn alie certe eksigontajn el AEA pro tiamaj kvereloj (temas pri tiuj en Ŝidnejo kaj en Laŭncestono kontraŭ en Melburno).

De tempo al tempo novaj malakordoj stariĝas. Ili malutilas al la asocio, kaj eĉ pli se ili okazas publike. Mi urĝe petas niajn membrojn solvi siajn malakordojn inter si, ne publike, aŭ peti iun Estraronan psihologe helpi en la forigo ante la malamikecon aŭ la malakordon. Vi ja elektis la Estraronajn parte pro tiu kapablo. Kiel via prezidanto mi estas ĉiam preta solvi aŭ almenaŭ malpliigi la malharmonion. Cetere ĝi ofte baziĝas sur nuraj miskomprenoj.

Mi esperas vian kunlaboron pri tiu problemo.

Marcel Leereveld □

por ridigi vin

Per malgrundaj paŝoj

Sen grunda investo, startigi vian propran komercon... (*Heroldo de Esperanto* 1994: jun)

Rondo familia

La biografio enhavas interesajn informojn pri la (tute negativa) sinteno de tiu verkisto [Orwell] rilate al Esperanto, kaj al Lanti, fama franca esperantisto kaj fondinto de SAT, kiu estis onklino de Orwell. (*Facila*: suplemento de *Brazila Heroldo*. 1993:3)

Ne al glavo!

Se ni ne sangigos, ni restos periferia, relative malgranda kaj malgrava satokupa movado. (*Esperanto en Pollando* 1994: 7-8)

Novtipa (?) Esperanto-aranĝo

... la Nord-Amerika Junulara Tedumado... (*La Riverego* 1994:36.)

[El *La ondo de esperanto*]

• recenzas via redaktoro

DETLEV BLANKE: *Interlinguistics and Esperanto Studies: Paths to the scholarly literature.* Universala Esperanto-Asocio, Rotterdam, 2004. (Esperanto documents 47A). 40pp.

Scholarly articles on interlinguistics and Esperanto linguistics are scattered in so many places that it is difficult to know where to look. This booklet gives information on collections and bibliographies for such scholarly research.

JOHN FRANCIS: *La kastelo de vitro.* Universala Esperanto-Asocio, Rotterdam, 2004. 197 paĝoj. Broŝurita.

Takso: 🍷🍷🍷🍷🍷

John Francis (1921) estas la aŭtoro de tri originalaj romanoj en Esperanto, du novelkolektoj, kaj pluraj poemkolektoj. Ĉi tiu estas lia unua porinfana romano — kaj min tre plezurigis ĝia legado.

Du infanoj, knabino kaj knabino, kies aĝoj ne estas donitaj, dum sia somera ferio akcidente trovas la enirejon de nova mondo, la mondo de Reva.

Post sia traĭro de la enirejo, ili trovas sin en iom luksa sed tute senhoma kastelo. En ĝi vere interesa estas nur mapo. Scivoleme, ili decidas elekti unu el la lokoj indikitaj sur la mapo kaj promeni al ĝi. Tiel ili renkontas vere tre strangan aventuron, en kiu rolas, i.a., fabela kavaliro kun sia servisto, drako, kaj... Nu, legu kaj vi sciiĝos.

Post la fino de tiu aventuro, la infanoj retroiras en sian propran mondon. Sed

kompreneble ili refaras aventurojn en la nove trovita lando, trifoje, kaj ĉiam ilin trafas tre novaspeca aventuro. Fine ili trovas la sekreton de la ekzisto de la alia mondo; kaj lastafoje elirante, ili vidas ĝian nulliĝon.

Ilustras la verkon pluraj tre konvenaj desegnaĵoj de Francisko Veuthey, kiuj bone kaptas la spiriton de la aventuroj.

Originalaj romanoj por infanoj maloftegas en esperanto; inter ili, malmultas elstaraj verkaĵoj. Kiam mi komencis legi ĉi tiun, mi trovis ke mi maldeziras ĝin demeti, malgraŭ la bezono fari diversajn laborojn. Anstataŭe, mi plulegis...nu, almenaŭ unu aventuron je ĉiu eklego. La aventuroj estas plejparte sendependaj, kvankam ne tute.

Por kiuagaj infanoj la libro plej taŭgas? Nu, la plej grandan plezuron ricevos infanoj kiuj povas mem legi kaj kompreni normalan esperanton. John Francis nek uzas nekutimajn vortojn, nek simpligas siajn stilon kaj vortuzon. Mi rekomendus la libron ĉefe por infanoj 8-12jaraĝaj. Kaj, kompreneble, por infanspirittaj plenkreskuloj kiuj volonte revizitos la mondon de sia infanaĝa fantazio. Se vi amas *Alico en Mirlando*-n kaj *La mirinda sorĉisto de Oz*-on, do jen romano kiu bone gustos al via palato.

CLAUDE PIRON: *The Hidden Perverse Effects of the Current System of International Communication.* Universala Esperanto-Asocio, Rotterdam, 2004. (Es-

peranto documents 48A). 15pp.

Evaluation: 🍷🍷🍷🍷

This booklet is a rare gem. Claude Piron is a well known French psychoanalyst and linguist, who has published in Esperanto a number of articles, and a few books, relating to Esperanto.

In this instance, the booklet consists of a speech delivered at the International Youth Forum “Interweek”, Akademgorodok/Novosibirsk, Siberia Russia, 15 May 1994. Because the Forum was held exclusively in English and Russian, this is a slightly modified version of the original speech.

What is remarkable about this booklet is its very sober, realistic presentation of a topic which most people (even Esperantists) give very little notice: that a native speaker of a language is at a vast advantage when talking with people who are not native speakers of that language.

English is often considered the most widely spoken language in the world. A study was commissioned by a British advertising company to consider the feasibility of broadcasting English language advertisements in satellite TV covering western Europe. The result of the study was the discovery that 94% of western Europeans surveyed could not understand an average English text.

Translation — simultaneous or pre-prepared — is very liable to serious errors. One example given is a problem which arose when an English text concerning infant mortality rates was translated into Russian via simultaneous translation.

As far as learning English goes, there is considerable inequality among peoples. Speakers of Germanic languages (Scandinavians, Germans, Dutch) find learning English considerably easier than do speakers of Romance languages (French, Spanish, Italian, and others), whose languages share far less grammatical similarity with English; and at the bottom of the heap are native speakers of Chinese, Japanese, Thai, Korean, etc.

Claude Piron devotes a considerable amount of his text to the reasons why there is so much devotion by people to their mother tongue, and such resistance to a neutral language such as Esperanto. His psychological study is fascinating and — though perhaps I am biased, being also a psychoanalyst and linguist — very insightful. It is an area of study which deserves a great deal of research.

All in all, a valuable booklet, and perhaps it may lead even some Esperantists to rethink the reasons for the need for Esperanto. □

🍷 por ridigi vin 🍷

Blbutaj kanonoj

La Sankta Blbio — nova eldono kun duakanonaj (katolikaj) libroj... (*Pola Esperantisto*. 2004: 4, p. 35)

Kaj Akadamo ekkonis Evon

Se oni pripensas, ke nur 11 procentoj de la inaj esperantistoj momente estas membroj de la Akadamo, oni devas konkludi, ke preskaŭ nenio ŝanĝiĝis ĝis nun.

(“Cez”, <http://groups.yahoo.com/group/femino/message/611>)

[El *La ondo de esperanto*]

FILMORECENZO: LA PASIONO DE LA KRISTO

RECENZAS TONY PETERSON

Ĉi tiu surpriza filmo iam fierigos Mel Gibsonon. Estas filmo kiun li ne bezonas konstante defendi. Laŭ la Biblio, la judoj havis la respondecon je la morto de Jesuo Kristo. Tiam, sed ne nun. Kial estas ankoraŭ granda problemo paroli pri tio nun? Eble la vero dolorigos? Por la unua fojo, la aktoroj parolas en la aramea kaj latina lingvoj. Ĉi tiu fremdalingva dialogo donas al la filmo ion kion neniu alia filmo surbaze de la Biblio ĝis nun havis: senton de laŭtempe bazita vero.

Eĉ sen subtitoloj, la filmo estus impona. La plej multaj spektantoj povus kompreni la filmon sen dialogo.

La sangaj scenoj estas ankaŭ io kion bibliaj filmoj ne havis antaŭe. La perforto estas certe senindulga, sed ĝi neniam vere konvinkas, escepte de tempo al tempo.

Antaŭ ĉi tiu filmo, la ekranversioj de la vivo de Kristo estis puraspektaj kaj la Jesuo Kristo kiun filmuloj amis, estis bonaspekta, feliĉa kaj neniel juda (pensu pri Jeffrey Hunter, la blondulo kun blujaj okuloj en la filmo, “Reĝo de Reĝoj”; aŭ Ted Neeley, alia blondulo, en “Jesuo Kristo, Superstelulo”).

Jim Caviezel koincide havas la saman paronimon kiel Kristo, anglalingve (JC), kaj li havas la samspecan aspekton kiel la Kristo sur la Sankta Mortotuko de Torino, sed portreti Jesuon estas sendanka tasko por kiu ajn aktoro.

Efektive, por Caviezel estas neniu oportuno “brili”, do ni ne povas esperi ricevi plenan, fidelan prezenton fare de li. La nesatigebla amo al sango kaj perforto simple por montri perforton, de Mel Gibson difektas la prezenton de Caviezel.

Nur dum la mallongaj retroscenoj ĉi tie Jesuo, metafore, staras per siaj propraj du piedoj. La retroscenoj estas malmultaj, sed kiam la filmo progresas oni sopiras ilin pli kaj pli.

Unu el la retroscenoj montras la interagon de Jesuo kaj Maria en preskaŭ petol-ema maniero kaj dezirigas nin ke la tuta filmo estus egale bona.

Mel montras sian kontraŭon al samseksamo per tio ke Satano montriĝas evidente “samseksama”, same Herodo kaj liaj kunuloj. Kaj en unu sceno grupo de infanoj mokincitas Judason (ĵus kolektintan siajn 30 arĝentajn monerojn pro sia perfido je Jesuo) laŭ maniero neniam antaŭ nun montrita en filmo. Ĉu temas pri malpederastio? Grupo de infanoj venĝas sin je pederasto? Tre strange, Mel. Tre strange.

Strange, ne estas retroscenoj pri la mirakloj de Jesuo. Estus interese montri kion Jesuo faris por la homamasoj dum la tempo antaŭ lia arestiĝo (la miraklojn kiujn li faris por la malsanaj, la mortaj, la malsataj kaj la homoj afliktataj de demonoj). Kaj montri la hipokriton de la homoj

kiuj nun kondamnas lin.

La sola miraklo kiun ni vidas en la filmo estas en la unua sceno, kiam Jesuo restaŭras la orelon de sia sekvanto post kiam unu el la romianoj fortranĉis lian orelon.

La filmo havis scenojn neniam montritajn en biblaj filmoj antaŭe: la sovaĝa ŝtormo post la morto de Kristo, la sismo kiu detruas la templon, la releviĝo de Jesuo post la morto. Tiu la lasta sceno estas ŝoke mallonga, kaj aspektas esti haste aldonita, sed estas bonvena magraŭ tio.

La scenoj kiuj antaŭas la krucumadon havas multe pli da potenco ol la krucumado mem: Jesuo estas pikita, polmobatita kaj surkraĉita de la homoj, kaj tio emigas onian sangon boli; sed malpli ol lia herkula tasko porti la krucon dum la piediro

al Kalvario.

Kiam Jesuo estas finfine najlita al la kruco, la spektantaro estas tiom ellaciĝinta kiel Jesuo (kaj ja tiel devus esti).

Unu tre bona aspekto de la filmo estas la uzo de la malrapidmova kinematografio. Ĉi tekniko, malofte uzata ekde la 1970'oj, donas al la filmo unikajn aspekton kaj senton kaj elstarigas kelkajn el la plej violentaj scenoj de la filmo laŭ maniero nebla por realtempa fotografio.

VERDIKTO: Bonega kaj vidinda filmo. Sed, pro la sangopleno kaj perfortado, Mel Gibson maltrafis oran oportunon doni al la moderna filmspektantaro novan version de la vivo de Jesuo, per kiu ni scius ke li estas reala, kaj ne nur hollywooda versio. □

KOREKTOJ

Pri la artikolo “Pri la ‘fidebleco’ de lingvoj” (*ĜK* jan-feb 2005) la aŭtoro komentas: En la artikolo mi — erare — uzis la vorton “statuto” komence de la 6-a alineo anstataŭ “statuo”. Mi pardonpetas pro ĝi.

Red: mi aldonas pardonpeton pro la mistajpo de la nomo de la aŭtoro de tiu artikolo, kiu estas Petik, ne Petikel.

por ridigi vin

Fenikso ne tro ofta

Nomo de la grupo: Centre Culturel Angevin d'Espéranto. Kunveno: konversacia rondo, la 3an dimanĉon de ĉiu sabato. (<http://www.esperantoland.de/grupoj/leggrupo.php?grid=111&R=12>)

Finna vervo

La vesperan programon pigrigis P.R., loka kantisto. (*Esperantolehti* 1992: 5)

Malpetole

Senbube riĉa estis la agado en la madrida kunveno. (*Boletín*. 1993:1)

[El *La ondo de esperanto*]

FOR THE BEGINNER

A BEGINNER'S GUIDE TO THE USE OF -N

BY DONALD BROADRIBB

PART 2

In Part 1, in the last issue of *ĜK*, we discussed the most common use of the final -n to show that someone or something is the direct “victim” of an action. For example: *Ni amas manĝi ĉokoladon* “We love to eat chocolate”. In *Ni amas vin* “We love you” it is the same sort of grammatical situation.

We also saw that while English, and other languages, are very inconsistent in respect to what sorts of sentences are allowed, Esperanto is thoroughly consistent. English allows us to say “I gave him a sandwich” but forbids us to say “I gave a sandwich him” — English relies heavily on the order of words to decide what is or is not permissible.

Esperanto is not at all as fussy about the order of words — which is not to say that absolutely any order is allowed, what you say does have to make sense. In Esperanto we decide what it is that I gave: did I give him to someone? Or did I give a sandwich...to him? The -n only goes on what I actually gave. So we may say *Mi donis sandviĉon al li* or *Mi donis al li sandviĉon*, or, for that matter, *Al li sandviĉon mi donis* is just as good. It is always clear exactly what it was I gave.

Similarly, in relation to an event of some years ago, we can say either *La flugpasaĝeroj veturantaj Antarktikon mortis pro aviadilakcidento* or *La flugpasaĝeroj veturantaj al Antarktikio mortis pro aviadilakcidento* “The airline passen-

gers travelling to Antarctica died in a plane accident”. And some other variations on the word order of the sentence in Esperanto are equally acceptable. As far as the use of -n is concerned, the goal of the action of “travelling” was Antarctica, and this can be expressed simply **either** by adding an -n: *Antarktikon* **or** by using a little word that expresses direction: *al Antarktikio*.

Principle #2: -n can indicate movement to somewhere/something. We have seen this already in *Paŭlino flugas Parizon* **or** *Paŭlino flugas al Parizo* “Pauline flies to Paris”. This possibility of using -n in Esperanto helps avoid some common problems in English that can cause misunderstandings.

Here is an interesting example — in Esperanto the following statement is quite clear in its meaning:

La instruisto marŝas sur la podio “The teacher walks on the podium”. The image in the Esperanto phrase is that the teacher is on the podium, and, as teachers often do, pacing back and forth while talking.

But the meaning of the English sentence can be unclear. “The teacher walked on the podium” could, to be sure, mean the teacher is walking back and forth on the podium. But it could also mean that the teacher walks onto the podium; in fact, this is what we would probably first think of as what is meant.

Esperanto prefers to avoid unclarity whenever possible. So it uses our **Principle #2** in order to distinguish the two possible meanings:

La instruisto marŝas sur la podio “The teacher walks about on the podium”.

La instruisto marŝas sur la podion “The teacher walks onto the podium”.

If we add the -n in Esperanto this means that an extra action is taking place. The teacher is not merely walking, but starting from one place and going to a new place.

Here is another rather intriguing example — it is an instance where in English we have to change the order of words to make it clear what we mean:

“We saw the boy across the street running” and “We saw the boy run across the street”: English uses word order to distinguish the two meanings. Where we put the word “run” is vital. If “run” comes after the words “across the street” it means the boy was already on the other side of the street, and we saw him running. If “run” or “running” comes before the words “across the street”, it means the boy starts at one side of the street and runs across to the other side of the street.

But Esperanto allows a pretty free order of words, so this sort of changing the meaning by changing the word order is not feasible. Instead, we make the distinction in Esperanto by using -n, in this way:

Ni vidis la knabon kuri trans la strato means “We saw the boy across the street running”.

Ni vidis la knabon kuri trans la stra-

ton means “We saw the boy run from one side of the street to a position across the street”.

In Esperanto it really does not matter whether *kuri* comes in the middle of the sentence or at the end. It is the -n that shows whether the boy was merely running, or running from one side of the street to the other.

La hundo falis sur la planko “The dog fell, while it was on the floor”.

La hundo falis sur la plankon “The dog fell onto the floor

Now, suppose we want to say “Mario writes a message on a piece of paper”. Logically, this could mean that Mario is on a piece of paper and writes his message — as unlikely as this may be. So in Esperanto we *could* say *Mario skribas sian mesaĝon sur pecon de papero*. But it is normally so obvious what is meant that we would usually just say *Mario skribas sian mesaĝon sur peco de papero* without putting any -n on the end of the word *peco*. It would not be wrong to use the word *pecon* in this sentence, just not necessary, since misunderstanding is so unlikely.

Question: *Is it really so often that misunderstanding could arise, that this special use of -n is necessary?*

Answer: Oh yes. Suppose we are watching our cat who is hunting a mouse.

La kato rigardis la muson kuri sub la tablo “The cat watched the-mouse-under-the-table run”

La kato rigardis la muson kuri sub la tablon “The cat watched the mouse run to-under-the-table”.

Kuri sub la tablo = the mouse is al-

ready under the table, and running.

Kuri sub la tablon = the mouse is somewhere else, and in order to escape the cat it runs to, underneath the table. If we preferred, we could equally well say in Esperanto *La kato rigardis la muson kuri al sub la tablo*.

In English to avoid confusion we have to make a distinction in some way, by changing the form of the words or else the order of the words, usually.

In Esperanto the distinction is easier to make — it is **-n** or *al* that shows the difference; otherwise the words don't have to change, and what order the words are in is much less important.

Sometimes in English we point out that movement is involved by varying the form of a word: *in* and *into*, *on* and *onto*, are the obvious examples. But most of the time we have to find some roundabout way to make it clear whether extra movement is involved, when such words as *across*, *behind*, *against*, *through*, *in front of*, *beside*, and some others are used. As you can see from this list, the problem mainly comes up when we are concerned with whether something goes on at a location, or involves movement to that location as part of the action.

One very unexpected use of **-n** is rather unique to Esperanto. This is adding **-n** to a word ending in *e* for the same purpose: to show going to or towards somewhere. So, instead of *Kiu volas akompani min al la kinejo* “Who wants to go with me to the movie theatre?” many people would say *Kiu volas akompani min kinejen?* “Has she gone there?” is *Ĉu ŝi iris tien?* “I’m going to the city this afternoon” is most likely to be expressed as *Mi iros urben ĉiposttagmeze*. Regard-

less of how this custom of using **-n** arose, it is very handy. It is not actually **necessary** to use *-en* instead of *al la*, but for some reason it is very popular usage.

There is one other very common use for **-n** which you will meet almost everywhere you turn. This is based on the principle that **-n** can be substituted for the word *je* when it would not cause confusion:

Principle #3: Indicating time. If you are writing a letter, or making an entry into a diary, you would probably begin with something like:

Sabaton, la 22an de januaro 2005. “Saturday, the 22nd of January, 2005.” Or simply: *Sabaton, 22 januaro 2005.* “Saturday, 22 January 2005.”

There is no good logical reason for using the **-n** on *sabato* and *22-an* but that is the traditional way. Some people prefer to use the word *je* instead. Essentially the **-n** is used to mean “on” such and such a date. Another example: *Sabaton mi vizitos la muzeon.* “On Saturday I’ll visit the museum.”

This use can apply to any simple reference to time. For example:

“Last year I spent almost a third of my income on rent.” *La pasintan jaron mi elspezis preskaŭ trionon de mia enspezo kiel lupagon.* Another way of saying the same thing would be *Dum la pasinta jaro mi elspezis preskaŭ trionon de mia enspezo kiel lupagon.*

“When did he come? — Was it last week or the week before?” *Kiam li venis? Ĉu la pasintan semajnon aŭ la antaŭan semajnon?* Another way would be to say *Kiam li venis? Ĉu pasinta-semajne aŭ dum la antaŭa semajno?* [To be continued]

PRI NIA KONKURSO “FACILA” PASINTJARA

En la septembro-oktobra numero de *ESK* ni reprenis konkurseton kiu origine aperis en *La ondo de esperanto* (junio 2004). Nur unu respondon ni ricevis. En la oktobra (2004) numero de *La ondo de esperanto* montriĝas ke ankaŭ ili trovis similan rezulton. En ĝi ni legas:

Neatendite la junia enigmo “Bonvolu korekti” evidentiĝis malfacila. Por tiu tasko venis entute 19 solvoj. 11 el ili ni kalkulas ĝustaj, konsiderante ke povas esti variantoj de la aŭtoraj respondoj. La ĝustajn respondojn sendis:

Henry Broadbent (Aŭstralio); Edmund Grimley Evans (Britio); Aira & Erki Röntynen (Finnlando); Jean-Marie Ries (Luksemburgio); Hanna Skalska, Zbigniew Tylkowski (Pollando); Viktor Alikin, Bronislav Ĉupin, Klara Ilutoviĉ (Ruslando); Eric Castell, Roland Larsson (Svedio).

La libropremion lote gajnis Henry Broadbent. Ni gratulas lin!

Ankaŭ ni gratulas lin. Ni rimarkas ke, do, du aŭstralianoj sukcesis pri la konkurso, unu sendis sian respondon al ni, la alia al *La ondo de esperanto*. Henry estus povinta gajni duan libropremion se li estus sendinta sian respondon ankaŭ al *ESK*.

INTERETE

- **Du utilaj tutesperantaj vortaroj konsultebblas per la Reto, ĉe:**

<http://www.uni-leipzig.de/esperanto/vo/ko/revo/>

kaj

http://www.akademio-de-esperanto.org/akademia_vortaro/index.html.

Ĉi lasta celas fariĝi oficiala difinara akceptita de la Akademio de Esperanto. Ĝuste nun neniuj oficialaj difinoj de esperantaj vortoj ekzistas, escepte de manpleno hazarde difinitaj en kelkaj el la *Oficialaj Aldonoj*.

- **Reta jarlibro provata:** La 7-an de januaro komenciĝis publika provo de nova reta servo de UEA, Reta Jarlibro. Pere de tiu informa sistemo la individuaj membroj de la Asocio havos la

eblecon vidi la samajn informojn pri la Delegita Reto, landaj kaj fakaj asocioj, lokaj kluboj kaj UEA/TEJO-funkciuloj kiel en la papera eldono.

La precipa diferenco estas, ke la Reta Jarlibro estas renovigata ĉiutage kaj estas maksimume aktuala en ajna momento, kiam oni ĝin konsultas.

Ekzistas ankaŭ certaj diferencoj kompare al la papera eldono de la Jarlibro, ligitaj kun la specifaĵoj de la reta medio. Unuflanke tio estas diversaj sekurigoj kontraŭ misuzo de personaj informoj de la delegitoj, malebligado de amasaj retdissendoj k.s. Aliflanke tio estas diversaj faciligoj, kiuj permesas rapide trovi la necesajn informojn kaj komforte ekkontakti la bezonatan personon.

Ekzemple, el la Reta Jarlibro oni facile povas sendi retleteron al ajna delegito, kiu havas retadreson, sed la retadreso ĉiam restas kaŝita.

UEA daŭre eldonos la Jarlibron ankaŭ en ĝia tradicia presita formo. Post la

testado kaj funkciigo de la informa sistemo Reta Jarlibro, estas antaŭvidate aldoni pliajn informajn servojn, kiuj iom post iom formos veran Retan Oficejon. [Fonto: *Ret-Info*]

RADIO 3ZZZ

NIA AŬSTRALIA ESPERANTA RETRADIO-PROGRAMO

Kvankam la nombro da esperantolingvaj radioprogramoj aŭskulteblaj per Interreto ebligas informiĝi pri la vidpunktoj kaj opinioj de personoj en multaj landoj — kaj ankaŭ aŭskulti (vole/nevole) la politikajn asertojn de iuj landoj — ne scias ĉiuj esperantistoj ke nia propra aŭstralia esperantolingva radioprogramo unuhora aŭskulteblas ĉiam ajn dum la semajno, ĉe www.radio3zzz.com.au. La vario de la enhavo — muziko, prelegoj, komentoj, intervjuoj, kulturaĵoj — faras ĝin interesa por ĉiuj aŭskultantoj. Kaj la lingvonivelo estas alta. Ĉiu komputilo konektita al Interreto kapablas aŭskultigi la programon, kiu estas nova ĉiusemajne. Simpla modemo sufiĉas — ne necesas “broadband” — kun la senpaga komputiloprogramo RealPlayer (elŝutebla ĉe www.real.com).

Krozante la mondon, ne forgesu vian propran ĉehejman esperantolandeton!

ANKAŬ NIA HISTORIO

KATJA STEELE INTERVJUAS TERRY MANLEY-N

Ni estas la unuaj, kiuj ricevis la libro- kaj disko-forme eldonitan frukton de la multmonata laboro de Terry Manly, titolitan *Historio de esperanto en aŭstralio 1985-2005*. La modesta Terry respondis ĉi-rilate al kelkaj niaj demandoj,

Kiam venis al vi la ideo, ke vi verku libron pri la historio de la Aŭstralia esperanto-movado?

Antaŭ unu —unu kaj duona — jaroj. Mi jam certan tempon cerbumis pri ĝi, sed post la AEA-kongreso en 2003 mi definitive decidis eki la laboron.

Via libro temas pri la movado inter 1985-2005. Ĉu vi mem movadumis dum tiu periodo?

Ne, mi iĝis esperantisto nur antaŭ 15 jaroj. Renkontante pli aĝajn samideanojn, precipe komence, mi havis nenian scion pri iliaj faroj, meritoj. Poste, malkovrante, kiom multe kelkaj el ili faris, mi rigardis ilin jam kun estimo. Mi konsideras grava, ke ni rekonu la laboron de tiuj sindediĉaj, agemaj esperantistoj.

Ŝajnas, ke vi estas unu el entute nur du “historiistoj”, kiuj sisteme prilaboris la historion de la aŭstralia esperanto-movado (entute 100 jarojn). (La unua estis Ray

Ross, kiu kolektis la faktojn pri la movado inter 1905-1985.) Ĉu estis malfacile akiri materialon pri la de vi pridokumentita periodo?

Iom, ĉar la plej granda fonto de informoj — la revuoj — estas en Sidnejo kaj Kanbero.

Ĉu vi trovis signife gravajn kunlaborantojn?

Multe helpis min Hazel Green, Bob Felby, Donald Broadribb, Trish O'Connor. Sed, precipe in Viktorio, estis multaj aliaj. Tie oni havis eĉ apartan seminarion pri kie, kiel kolekti informojn por mi.

Ĉu restas en la de vi prilaborita periodo ia “blanka loko”?

Mi scias, ke kelkaj homoj multe faris en la reto — gvidis kursojn, propagandis, ktp. Pri tiu kampo mankas al mi informoj kaj la temo meritis apartan ĉapitron.

Vi produktis nur kelkajn ekzemplerojn de via verko en simpla spirala bindo. Kia estas via imago pri la daŭrigo de la laboro?

Mi deziras pleniĝi iujn el la estantaj truoj. Al la legantoj de mia libro estos klare, kie mankas informo kaj do ili povos pere de mi ĝustigi la mankojn. Precipe al la kompaktdiska eldono de la libro mi ŝatus aldoni plurajn fotojn. Ankaŭ ili bezonos aldonon de mankantaj nomoj, datoj, eventoj kaj estos tre simple fari tion.

Kadre de la forumo vi prezentis 20 jarojn de la movada historio, sed malmulton ni povis aŭdi pri la individuoj de tiu periodo.

Jes, mi fakte evitis la temon. Estas tre tikla afero fari pri iu juĝojn...

Tiuj, kiuj ne aŭdis vian prelegon, sed havas por vi informojn, fotojn, ktp, kiel kontaktu vin?

Mia adreso estas: Terry Manley, 50 Alagalalah St, Narromine NSW 2821. Rete mi atingeblas ĉe teren@ans.com.

Ĉu vi havas limdaton por liveri al vi informojn kaj materialojn?

Ne, temas pri daŭra laboro.

Kion aldoni fine?

Ray Ross skribis en *Esperanto sub la Suda Kruco*, ke li deziras ĝisdatigon de sia libro. Dum mia propra laboro mi iel sentis, ke Ray helpas min. Mi prispuris “nur” 20 jarojn kaj ekkomprenis, kiom multe laboris li, verkante pri 80 jaroj da historio. Lia energio donas energion al mi.

Ne forgesu:

La libro kaj disko de Terry kaj la libro de Ray Ross aĉeteblas en nia libroservo. Restas po 2 ekzempleroj de ambaŭ. La prezoj estas \$11.50 por la libro, \$6.00 por la disko. □

 • **odlo bokserp**

Mi devas sciigi ke nia glorindega rimarkindega ĉionsciega kaj ĉiurilate stultega senilega Reaktoro tute sen mia helpo sukcesis dufoje fuŝi la januaro-februaran numeron de nia mondfama [eĉ kosmofama, se ekzemplero de ĝi hazarde troviĝis en la spacesplorŝipeto Huygen kiu ĵus surgrundiĝis sur Titano proksime al Saturno] — nu li forgesis mencii ke la foto de Ernest Rutherford sur la kovropaĝo de tiu *EPK* estas tiu kiu aperas sur la \$100a monbileto novzelanda. Kaj denove li montris sin malmatematikisto: sur paĝo 13 li listas kvar premiitojn kaj tuj poste diras ke ili sumiĝas al tri personoj!

Nu, ĉimonate mi deziras rakonti al vi pri unu el miaj majstragoj dum mia juneco, kiam mi estis studento doktoriĝanta en la nove establita Akademio de Platono en Ateno. Mia ĉefinstruisto estis, kompreneble, Platono mem. Li estis establinta sian Akademion antaŭ nur du jaroj, surbaze de la reputacio kiun li akiris per sia nova verko *La respubliko*, kaj multaj studentoj el Ateno inundis lia oficejon per siaj petoj studi en lia nova universitato.

Mi estis la unua doktoriĝ-kandidato en lia Akademio, kaj mia ĉeftezo konsistis el traduko en la helenan lingvon de lia nova verko, kiu kompreneble estis originale verkita en esperanto por ke ĝi povu esti tutmonde legata.

Ĉiutage, almenaŭ dum la varmaj someraj tagoj, li kaj mi kune sidis sur la gazono¹ apud la Akademio, kaj manĝis

niajn lunĉojn — li fromaĝsandviĉojn preparitajn por li de lia edzino Ebenera Platono, kaj flakonon² da vino importita el Okcidenta Aŭstralio; kaj mi, flakonon² da trinkinko. Foje li gustumis mian trinkinkon, sed elkraĉis ĝin sakregante; kaj foje mi gustumis unu el liaj fromaĝsandviĉoj. Sed la fromaĝo estis el kaprolakto, kaj multe malplaĉis al mi.

Ĉiujare la studentoj en la Akademio pretigis enscenejigon de populara teatraĵo, kiun ili prezentis je la fino de la instrujaro en la ĉefhalo de la Akademio. En la jaro de mia doktoriĝo, la dramo prezentita estis la tre bone konata tragedio titolita *Septembro Cezaro*. Pretigante la reklamfaldrardezojn, mi trovis ke tiu titolo estas tro granda por konvene esti presita grandlitere. La studentoj petis Profesoron Platono pripensi la problemon, kaj li siavice petis mian konsilon. Mi proponis ke ni ŝanĝu la titolon per malpli longa unua vorto, tiel ke ĝi estu *Julio Cezaro*, kaj tiel okazis ke de tiam ĝis eĉ nun oni konas la dramon nur per tiu nova titolo.

Cetere, vi povas legi pli pri la estiĝo de tiu dramo (misatribuita al Ŝekspiro) en la artikolo sur la sekva paĝo.

Ofte oni demandas kiel mi rolis en tiu dramoprezento. Ĝenerale oni supozas ke mi havis la ĉefan rolon, tiu de Julio Cezaro mem. Sed efektive, tio estas eraro. Mi rolis kiel Bruto, kiu murdis tiun faman cezaron. Julio Cezaro en la momento de sia morto elkriis “Ettu Bruto?”, kiu en la

¹ Aŭ eble mi sidis sur la razeno — Mi ne ĝuste num memoras sur kiu el ili mi decidis sidi tiutage.

² Li trinkis tri kvaronojn da flako; mi, por ne droni, trinkis nur kvaronon da flako

antikva esperanta lingvo signifis ‘Eta Bruto’, ĉar mi estis ankoraŭ tre juna kaj malaltstatura. Kompreneble, mi multe plialtiĝis post tiam.

FAMAJ NEPARENCOJ DE ODLO BOKSERP

Kimja kun sia patrino Kibabu

Kimja, knabineto naskita la 7an de januaro 2005 en Zoologiaj Ĝardenoj Taronga en Sidnejo, Aŭstralio (naskiĝpezo: 1½ kg.), estas praido de la fama Gorilino Tipja, iniciatinto de la Ŝekspiro-projekto¹. Ŝi orangutanigis² la fabrikadon de cent mil tajpiloj por la projekto, kaj mem instruis cent mil + 1 simiojn tajpi³.

La rezulto de la projekto estis eldonita libroforme, presite sur bananfolioj en 73 ekzempleroj. El ili kelkmiljarojn poste brita reĝisoro Vilhelmo Ŝekspiro (1564-1616) en la jaro 1592 ektrovis la solan plu ekzistantan ekzempleron, kaj komencis la dramojn enscenejigi. Laŭ la tiutempa kutimo, li kompreneble ne konigis ilian originon.

*Plenajn detalojn pri alia dramo atribuata al Ŝekspiro⁵ vi povas legi en la novembro-decembra numero de *ESK* 2004 p.30.*

ankaŭ neparenco de Odlo Bokserp.

¹Se sufiĉe multaj simioj hazarde premadus la klavojn de tajpilo dum sufiĉe multa tempo, ili rezultigus la verkaron de Ŝekspiro.”

² “Orangutanigis”: Praformo de la nuna vorto “org-anizis⁴”.

³ 100000 + 1 por esti anstataŭanta tajpisto se eventuale unu el la cent mil malsanus.

⁴ Orgo [ne in *PIV*] estis prapraprasimieto ne plu ekzistanta en la epoko de Kimja.

⁵ *Hamleto*.

Aŭstralia Esperanto Asocio Inc.

FINANCA REPORTO - ĝis 30an JUNIO 2004'Profito kaj Perdo' Deklaro

Ĉefaj Punktoj - Enspezoj superis elspezo de \$ 76,911

Enspezo

1. \$ 52,707 testamentajo de Faye Kopel estis ricevita
2. AMP investoj bone 'resanigis' kaj kreskis de \$ 5,335
3. La Kongreso ĉe Margate faris profito por AEA de \$ 800
4. La Libroservo faris profito de \$ 16,071
5. \$908 de vendo de standardoj ĉe UK de Hazel Green

Elspezo

6. Nova komputilo estis aĉetita por ESK (Don Broadribb) \$ 4,313
7. Adresaro kaj Librokatalogo estis presita \$1,899
8. \$ 500 estas provizis por la somerkursaro en Adelajdo.

AEA Membreco

Sumo de la Financa anoj	<u>2004</u>	<u>2003</u>	<u>sango</u>
Honora/Dumviva	20	20	0
Ordinara	82	86	- 4
Koncesia	50	46	+ 4
Familia /Asocia	17	18	- 1
Organoj	9	14	- 5
Ekterlanda	5	10	- 5
Sumoj	183	194	- 11

Kontrolista Deklaro

Reporto de CPA firmo 'Addisons' estas aligata.- ĝi deklaris ke la kontoj estas ĝusta.

Ili ne povas plene eksplori la kontojn de la Libroservo au la UEA ĉar ili ne estas havigebla.

Impoŝto

Dum la jara ni aplikis al la Australian Tax Office por nia ascio esti difinita kiel 'bonfara' (Charity status). Ni ankoraŭ atendas por respondo tamen se ni estos malsukcesa eble ni devas pagi proksime \$ 20,000 en imposto. !

Publika Oficisto

Hugh Malcolm en ACT akceptis la rolon denove.

Stephen Pitney & Ken Rolls

(Kasisto & Vickasisto de la AEA 2004)

1:37 PM
17/12/04

Australian Esperanto Association Inc.
Balance Sheet Prev Year Comparison
As of June 30, 2004

	Jun 30, 2004	Jun 30, 2003	\$ Change
ASSETS			
Current Assets			
Current/Savings			
1. OPERATING ACCOUNT			
CBA Cheque Account 0090 3636	3,661.23	5,618.57	-1,957.34
CBS Term 5004 3872 (16/11/2004)	8,324.62	8,159.88	164.74
Total 1. OPERATING ACCOUNT	11,985.85	13,778.45	-1,792.60
2. CAPITAL ACCOUNT (Fonduso)			
Cheque Account 00946975	6,839.23	10,149.64	-3,310.41
AMP Blue Chip	15,356.88	12,759.52	2,597.36
AMP Future Direction - Shares	7,944.61	6,637.98	1,306.63
AMP Property Security	9,913.73	8,538.64	1,375.09
Term 5022 4058 (Exp. 9/12/2007)	20,213.75	20,213.75	0.00
Term 5028 3226 (Exp. 7/12/2004)	40,000.00	15,000.00	25,000.00
Term 5030 5026 (Exp. 9/8/2005)	10,000.00	10,000.00	0.00
Term 5012 8771 (Exp. 1/12/2004)	60,000.00	0.00	60,000.00
Bond 946975 (Exp.31/3/2005)	18,000.00	18,000.00	0.00
Bond 9801 0388 (MATURED)	0.00	26,000.00	-26,000.00
Bond 9502 2742 (15/7/2005)	14,000.00	14,000.00	0.00
Bond 9400 7968 (Exp. 15/4/2008)	10,000.00	10,000.00	0.00
Total 2. CAPITAL ACCOUNT (Fonduso)	212,268.20	151,299.53	60,968.67
3. BOOK SERVICE (Libroservo)			
Challenge Bank (WA) 204-593	646.09	5,998.67	-5,352.58
NAB Cheque Account NSW 932-2985	28,663.81	7,927.64	20,736.17
UEA Account (Netherlands)	4,550.27	3,862.77	687.50
Total 3. BOOK SERVICE (Libroservo)	33,860.17	17,789.08	16,071.09
4. CORRESPONDENCE COURSE			
Cheque Account 4710 918 439	2,102.79	2,736.02	-633.23
CBA Term 5003 6074 (Exp.2/8/02)	7,500.00	6,500.00	1,000.00
Total 4. CORRESPONDENCE COURSE	9,602.79	9,236.02	366.77
5. SUMMERSCHOOLS			
SUMMER SCHOOI - ADELAIDE	4,862.71	5,224.53	-361.82
Total 5. SUMMERSCHOOLS	4,862.71	5,224.53	-361.82
6. INTERNATIONAL TRAVEL FUND			
Term 5014 3134 (Exp. 6/4/2005)	16,903.81	16,120.45	783.36
Term 5013 8423 (Exp. 28/2/05)	16,146.83	15,502.97	643.86
Total 6. INTERNATIONAL TRAVEL FUND	33,050.64	31,623.42	1,427.22
Total Current/Savings	305,630.36	228,951.03	76,679.33
Other Current Assets			
INVENTORY			
Stock - 3. Book Service	28,037.00	30,000.00	-1,963.00
Stock - 4. Correspondence Course	2,246.19	2,435.06	-188.87
Canberra Library (Approx. 5)	10,000.00	10,000.00	0.00
Total INVENTORY	40,283.19	42,435.06	-2,151.87
Total Other Current Assets	40,283.19	42,435.06	-2,151.87
Total Current Assets	345,913.55	271,386.09	74,527.46
Fixed Assets			
PROPERTY & EQUIPMENT	5,964.68	3,906.68	2,058.00
Total Fixed Assets	5,964.68	3,906.68	2,058.00
TOTAL ASSETS	351,878.23	275,292.77	76,585.46
LIABILITIES			
Current Liabilities			
Other Current Liabilities			
Oceania Commission Fund	125.00	0.00	125.00
Ilei Deposit	69.71	520.71	-451.00
Total Other Current Liabilities	194.71	520.71	-326.00
Total Current Liabilities	194.71	520.71	-326.00

Page 1

1:37 PM

17/12/04

Australian Esperanto Association Inc.
Balance Sheet Prev Year Comparison
As of June 30, 2004

	Jun 30, 2004	Jun 30, 2003	\$ Change
TOTAL LIABILITIES	<u>194.71</u>	<u>520.71</u>	<u>-326.00</u>
NET ASSETS	<u>351,683.52</u>	<u>274,772.06</u>	<u>76,911.46</u>
EQUITY			
Opening Bal Equity	256,522.90	256,522.90	0.00
Retained Earnings	18,249.16	26,595.28	-8,346.12
Net Income	76,911.46	-8,346.12	85,257.58
TOTAL EQUITY	<u>351,683.52</u>	<u>274,772.06</u>	<u>76,911.46</u>

1:37 PM

17/12/04

Australian Esperanto Association Inc.
Profit & Loss Prev Year Comparison
July 2003 through June 2004

	Jul '2003 - Jun 2004	Jul '2002 - Jun 2003	\$ Change
Ordinary Income/Expense			
Income			
Members Subscriptions	4,677.20	6,133.15	-1,455.95
Interest Received (Bank)	9,442.57	10,012.03	-569.46
AMP Trust Revaluation	5,279.08	-56.03	5,335.11
Corresp. Course Income	332.10	487.80	-155.70
EsSK International Subs.	1,499.59	304.20	1,195.39
Donations / Bequests	52,726.73	1,623.40	51,103.33
Libroservo Income	15,749.27	15,410.68	338.59
Summer School Income	800.00	35,837.44	-35,037.44
Sundry Income (Exams...)	0.00	209.00	-209.00
Other	1,359.55	0.00	1,359.55
Total Income	<u>91,866.09</u>	<u>69,961.67</u>	<u>21,904.42</u>
Expense			
UEA Subscription	367.28	0.00	367.28
Adresaro & Book Catalogue	1,899.48	0.00	1,899.48
Auditor's Remuneration	1,540.00	2,255.00	-715.00
Bank Charges	43.30	91.40	-48.10
Corresp. Course Expenses	170.65	405.70	-235.05
Depreciation -Books & Equipment	4,218.00	800.00	3,418.00
ESK Magazine Expenses	2,763.71	3,072.23	-308.52
ESK Sinking Fund	750.00	750.00	0.00
General Expenses	64.95	317.28	-252.33
Insurances	375.85	320.57	55.28
LIBROSERVO -			
Administration	0.00	1,950.00	-1,950.00
Books / Magazines from UEA	1,428.96	17,361.45	-15,932.49
General Expense	569.48	1,964.25	-1,394.77
Total LIBROSERVO -	<u>1,998.44</u>	<u>21,275.70</u>	<u>-19,277.26</u>
Postage	129.50	256.25	-126.75
Printing & Stationery	135.47	143.18	-7.71
Projects;			
Instruado	0.00	1,451.15	-1,451.15
Informado	228.00	1,940.76	-1,712.76
Total Projects;	<u>228.00</u>	<u>3,391.91</u>	<u>-3,163.91</u>
Summer School Costs			
Accommodation, Hire, Printing	500.00	39,289.73	-38,789.73
Teachers, Travel & Expenses	0.00	5,938.84	-5,938.84
Total Summer School Costs	<u>500.00</u>	<u>45,228.57</u>	<u>-44,728.57</u>
Uncategorised Expenses	-230.00	0.00	-230.00
Total Expense	<u>14,954.63</u>	<u>78,307.79</u>	<u>-63,353.16</u>
Net Ordinary Income	<u>76,911.46</u>	<u>-8,346.12</u>	<u>85,257.58</u>
Net Income	<u>76,911.46</u>	<u>-8,346.12</u>	<u>85,257.58</u>

Chartered Accountant
Business Advisors
Tax, GST Et MYOB Specialists
Productivity Solutions

12 Wesley Court, Burwood East 3151
Ph: (03) 9945 7000 Fax: (03) 9945 7045
www.addisons.com.au
Email: info@addisons.com.au

16 December 2004

To The Members
Australian Esperanto Association Inc
C/- Mr S Pitney
Level 1 21 Burwood Road
Hawthorn VIC 3122

DEAR MEMBERS

AUDITORS CERTIFICATE

SCOPE

I have audited the financial statements of the Australian Esperanto Association Inc for the year ended 30 June 2004 as set out on the pages attached.

The association and its treasurer are responsible for the financial statements. We have conducted an independent audit of those financial statements in order to express an opinion on them to the members of the association.

Our procedures included examination on a test basis of evidence supporting the amounts and other disclosures in the financial statements. These procedures have been undertaken to form an opinion whether in all material respects the financial statements have been presented fairly in order to provide members with an accurate reflection of the years trading and financial position.

The audit opinion has been formed on the above basis.

AUDITORS OPINION

My opinion is that the financial statements of the Australian Esperanto Association Inc are properly drawn up so as to give a true & fair view of the association's state of affairs as of 30 June 2004 and its receipts, expenditure and cash flows for the financial year ended on that date.

Steven Wildes
Addisons Chartered Accountant
16 December 2004

Kiel kontribui al Esperanto sub la Suda Kruco

Ni akceptas eseojn, ideojn, rakontojn, esprimojn de vidpunkto, leterojn, desegnaĵojn, fotojn, kaj iun ajn alian originalan materialon. Ni preferas ricevi vian kontribuon per e-poŝto. Paperaj tekstoj devas esti klare tajpitaj per freŝa rubando. Tajpu sur nur unu flanko de ĉiu folio, kun ekstra spaco inter ĉiuj linioj. Netajpitajn manuskriptojn ni ne akceptas.

Limdato por la majo-junia numero:
15a de aprilo 2005

La redaktoro rajtas redakti, korekti kaj konformigi al la stilo kaj kutimoj de ĉi tiu gazeto ĉiujn tekstojn antaŭ aperigo. Laŭbezone teksto povas esti mallongigita.

La Aŭstralia Esperanto-Asocio

P. O. Box 419 • Manly NSW 2095 • Australia
<http://www.esperanto.org.au/>

Prezidanto: Marcel Leereveld | prezidanto@esperanto.org.au

Sekretario: Miranda Lutz | sekretario@esperanto.org.au

Kasisto: Stephen Pitney | kasisto@esperanto.org.au

La Nov-Zelanda Esperanto-Asocio

P. O. Box 8140 • Symonds St • Auckland 1035 • New Zealand
<http://www.esperanto.org.nz/>

Prezidanto: Bradley McDonald | bradley.m@xtra.co.nz

Kasisto: Jackie Fox

Abonoj ekster Aŭstralio kaj Nov-Zelando kostas €23,70. Pagu al la konto ael-w ĉe UEA, por la Libroservo de Aŭstralia Esperanto Asocio.

Wholly printed in Australia.

Typeset by Donald Broadribb, PO Box 643, York WA 6302.

Printed by Monash University, Wellington Road, Clayton Vic.

If undeliverable return reply paid to
D. Broadribb
PO Box 643
York WA 6302
Australia

Esperanto sub la Suda Kruco
Vol. 13, No.2, Marto-Aprilo 2005

Print Post Approved
PP631048/00005

**SURFACE
MAIL**

**POSTAGE
PAID
AUSTRALIA**